

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ: ВИКЛИКИ ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ

Соколік В. Д., проректор з адміністративно-господарської та правової роботи Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна
ORCID: 0009-0002-7630-6594
e-mail: sokolikvd05@gmail.com

Пашченко Д. В., здобувач вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна
ORCID: 0009-0005-9657-2066
e-mail: daniilpasenko63@gmail.com

Швець С. А., здобувач вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна
ORCID: 0009-0003-0803-8193
e-mail: stepanshvets11@gmail.com

Башанова Н. Є., здобувачка вищої освіти спеціальності 073 Менеджмент, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна
ORCID: 0009-0004-4023-0342
e-mail: bashanova20060709@gmail.com

***Анотація.** У статті розглянуто правове регулювання використання штучного інтелекту в публічному управлінні України як одну з ключових складових цифрової трансформації державного сектору. Особливу увагу приділено етичним аспектам, питанням кібербезпеки та захисту персональних даних. Окремлено виклики, пов'язані з алгоритмічною дискримінацією, та запропоновано орієнтацію на міжнародний досвід, зокрема практики ЄС, як шлях до формування збалансованої і ефективної правової системи у сфері штучного інтелекту. Метою дослідження є виявлення ключових проблем і ризиків, пов'язаних із впровадженням інтелектуальних систем у публічному управлінні, а також визначення напрямів удосконалення правового регулювання з урахуванням міжнародних стандартів. У процесі дослідження застосовано системний підхід, методи порівняльного правознавства, аналіз нормативно-правової бази та контент-аналіз експертних висновків.*

***Ключові слова:** штучний інтелект, публічне управління, правове регулювання, цифрова трансформація, Європейський Союз.*

LEGAL REGULATION OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN PUBLIC ADMINISTRATION: CHALLENGES OF THE DIGITAL ERA

Sokolik Vitaly, vice-rector for administrative, economic and legal work, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine
ORCID: 0009-0002-7630-6594
e-mail: sokolikvd05@gmail.com

Pashchenko Daniil, candidate of Higher Education specialty 073 Management, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine
ORCID: 0009-0005-9657-2066
e-mail: daniilpasenko63@gmail.com

Shvets Stepan, Candidate of Higher Education specialty 073 Management, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine
ORCID: 0009-0003-0803-8193
e-mail: stepanshvets11@gmail.com

Bashanova Natalia, candidate of Higher Education specialty 073 Management, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine
ORCID: 0009-0004-4023-0342
e-mail: bashanova20060709@gmail.com

***Abstract.** The article examines the legal regulation of the use of artificial intelligence in public administration in Ukraine as one of the key components of the digital transformation of the public sector. Particular attention is paid to ethical issues, cybersecurity, and the protection of personal data. The challenges associated with algorithmic discrimination are outlined, and reference is made*

to international experience, in particular the practices of the European Union, as a means of forming a balanced and effective legal framework in the field of artificial intelligence. The aim of the study is to identify the main problems and risks related to the implementation of intelligent systems in public administration, as well as to determine directions for improving legal regulation in line with international standards. The research applies a systematic approach, methods of comparative legal analysis, normative legal review, and content analysis of expert opinions.

The article also analyzes institutional and administrative readiness of public authorities to adopt AI-based decision-making tools. It emphasizes the importance of professional development for civil servants, legal accountability for automated processes, and public trust in digital governance. The study highlights how insufficient transparency and explainability of algorithms can undermine democratic principles and fundamental rights.

In conclusion, the findings suggest that the integration of artificial intelligence into public governance must be accompanied by the development of adaptive legislation, ethical oversight mechanisms, and robust data protection policies. It is also recommended that Ukraine aligns its national strategy on AI with European regulatory initiatives, such as the EU AI Act, to ensure legal certainty, innovation, and the protection of public interest.

Moreover, the article underlines the significance of cross-sectoral cooperation between government bodies, academia, and the private sector in shaping responsible AI policy. Interdisciplinary dialogue and inclusive governance models are essential to address complex legal, technological, and societal challenges brought about by rapid digitalization.

Finally, the study advocates for the implementation of pilot projects and regulatory sandboxes in Ukraine as practical tools for testing AI solutions in the public sector. These mechanisms would allow the state to explore the benefits and risks of emerging technologies in a controlled environment, contributing to evidence-based policymaking and sustainable digital innovation.

Keywords: artificial intelligence, public administration, legal regulation, digital transformation, European Union.

JEL Classification: O330; K230; H110

Постановка проблеми. У ХХІ столітті стрімкий розвиток цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту (ШІ), кардинально змінює характер публічного управління. Застосування алгоритмів, здатних до самонавчання та обробки великих масивів даних, відкриває нові можливості для ефективного прийняття управлінських рішень, підвищення якості державних послуг, оптимізації витрат та боротьби з бюрократією. Водночас використання ШІ у сфері публічного адміністрування породжує низку викликів, пов'язаних із прозорістю, підзвітністю, захистом персональних даних, недопущенням дискримінації та дотриманням прав людини.

Правове регулювання штучного інтелекту ще перебуває на стадії становлення, що вимагає створення чіткої та збалансованої нормативної бази, яка б враховувала не лише потенціал технологій, але й етичні, соціальні та правові ризики. З огляду на це, актуальність теми зумовлена необхідністю вироблення правових механізмів, що забезпечать відповідальне, безпечне та ефективне впровадження ШІ в систему публічного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У контексті цифрової трансформації публічного сектору питання правового регулювання штучного інтелекту (ШІ) стає ключовим елементом формування ефективної та етично вивіреної державної політики. З урахуванням динамічного розвитку технологій, українська нормативно-правова база поступово адаптується до міжнародних стандартів, зокрема в частині ризикоорієнтованого підходу, експериментального правового середовища та захисту даних. У цьому аспекті важливим є аналіз стратегічних документів, нормативних актів і фахових публікацій, що формують підґрунтя для подальшого впровадження ШІ в публічне управління.

Біла книга з регулювання ШІ в Україні визначає основні напрямки, стратегії та етичні принципи впровадження ШІ у публічному управлінні, зокрема за допомогою регуляторних пісочниць для тестування нових технологій [8]. Концепція розвитку штучного інтелекту в Україні окреслює стратегічні пріоритети для використання ШІ в економіці [7], а AI Act ЄС вводить ризико-орієнтований підхід до регулювання високо-ризикових систем ШІ [5]. Міжнародний досвід, зокрема роботи таких авторів, як В.В. Бойко [4] та Ю. Тюря [9], акцентують на важливості етичних стандартів, безпеки даних та створення нормативно-правових актів, які відповідають викликам цифрової трансформації.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри активізацію наукових досліджень і нормативних ініціатив у сфері впровадження штучного інтелекту в публічне управління, низка важливих аспектів залишається недостатньо вивченою або нормативно нерегульованою. Передусім, це стосується правового визначення статусу рішень, ухвалених алгоритмічними системами, та меж відповідальності суб'єктів владних повноважень при їх використанні. Відсутність чіткої регламентації таких понять, як «алгоритмічна відповідальність» і «цифрова дискреція», створює прогалини в адміністративному та публічному праві.

Крім того, на національному рівні поки що не розроблено ефективного механізму незалежного контролю за використанням ШІ у діяльності державних органів, зокрема в контексті запобігання алгоритмічній дискримінації. Етичні вимоги залишаються декларативними, а стандарти прозорості та підзвітності застосування штучного інтелекту не мають законодавчого закріплення. Також потребують подальшого наукового опрацювання питання адаптації європейського досвіду (зокрема AI Act ЄС) до української адміністративно-правової системи, а також практичне впровадження регуляторних пісочниць як інструменту апробації технологій у межах публічного управління.

Отже, хоча загальні підходи до цифрової трансформації окреслені у стратегічних документах, реальна інтеграція штучного інтелекту у публічну сферу вимагає ґрунтовного наукового переосмислення правових, організаційних та етичних аспектів із урахуванням сучасних викликів.

Метою статті є дослідження особливостей правового регулювання використання штучного інтелекту в публічному управлінні в умовах цифрової трансформації.

Основний матеріал. Правове регулювання використання штучного інтелекту (ШІ) в публічному управлінні України є важливим питанням у сучасному цифровому світі. Зі стрімким розвитком новітніх технологій та зростанням ролі алгоритмів у прийнятті рішень, держава стикається з необхідністю створення ефективної нормативно-правової бази, яка б забезпечувала етичне, безпечне та відповідальне впровадження штучного інтелекту в різні сфери державного управління. Україна, як держава, що прагне інтегруватися до європейського правового простору, активно працює над імплементацією сучасних підходів до регулювання ШІ, орієнтуючись на найкращі міжнародні практики [4, с. 23].

Одним із перших кроків у цьому напрямі стало прийняття Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні у 2020 році [7]. Документ визначив основні стратегічні напрями, серед яких особлива увага приділена саме правовим аспектам та етичним принципам використання ШІ. У концепції наголошується на необхідності забезпечення прозорості, підзвітності та справедливості при впровадженні інтелектуальних систем у публічному секторі. Важливе місце відводиться формуванню законодавчих засад, що регулюють діяльність у сфері ШІ, а також розробці механізмів контролю за дотриманням відповідних норм і стандартів.

У 2023 році Міністерство цифрової трансформації України презентувало Білу книгу з регулювання штучного інтелекту, що стала своєрідною дорожньою картою для розробки комплексного правового підходу [8]. Вона містить низку рекомендацій, зокрема щодо саморегулювання, створення так званих регуляторних пісочниць, де можна випробовувати інноваційні технології без порушення чинного законодавства. Окрему увагу в документі приділено етичним питанням, а також рекомендаціям щодо впровадження пілотних проєктів [8, с. 20].

Наступним кроком у напрямі вдосконалення правового поля стало представлення у 2024 році законопроєкту про регулювання штучного інтелекту в пріоритетних напрямках економіки [6]. У ньому окреслено правові рамки для створення, поширення та застосування систем ШІ, зокрема з акцентом на виклики, пов'язані з використанням кібербезпекою. Документ також передбачає впровадження принципів ризико-орієнтованого регулювання та зобов'язує розробників і користувачів систем ШІ дотримуватися чітко визначених стандартів безпеки та етичності.

Водночас серйозним викликом є етичний вимір впровадження ШІ. Щоб уникнути дискримінації, необхідно забезпечити нейтральність алгоритмів, особливо у таких сферах, як розподіл соціальної допомоги, доступ до публічних послуг або участь у державних програмах. Штучний інтелект має працювати в інтересах людини, не порушуючи її гідності, прав і свобод. Надзвичайно актуальним є й питання безпеки персональних даних. Оскільки системи ШІ здебільшого функціонують на основі великих масивів даних, зокрема чутливих, важливою є побудова надійних механізмів захисту інформації, що використовується у публічному управлінні [9, с. 142].

Однак, впровадження ШІ не позбавлене ризиків. Одним з них є алгоритмічна упередженість, яка може призвести до дискримінації. Прикладом є ситуація в США з використанням системи PredPol для прогнозування злочинності, де система невинувато надавала більшу вагу чорним районам через історичні дані, що призвело до упередженого ставлення. Аналогічний випадок мав місце у Великобританії, де автоматизована система соціальних виплат несправедливо відмовила людям з інвалідністю. Крім того, не менш важливим є ризик витоку даних, як це сталося у Нідерландах з використанням системи SyRI, що порушувала право громадян на приватність.

Для мінімізації цих ризиків необхідно впроваджувати аудит алгоритмів для виявлення упередженості та зловживань, а також створювати етичні кодекси використання ШІ в державному управлінні. Задля забезпечення кібербезпеки важливо розвивати шифрування даних, створювати прозорі механізми, наприклад, реєстри рішень ШІ, для моніторингу впроваджених технологій. Не менш важливим є навчання держслужбовців етики та специфіки роботи з ШІ, щоб вони могли правильно оцінювати та використовувати ці технології в межах своїх компетенцій.

Однак в Україні ще відсутні чіткі норми щодо відповідальності за рішення ШІ, а також немає обов'язкового аудиту алгоритмів на етичність. Крім того, законодавство не враховує інфраструктурні та фінансові обмеження громад, що ускладнює ефективне використання технологій у публічному секторі. На додачу, Україна ще не розробила механізми сертифікації, які вимагатимуть застосування на практиці Акту про штучний інтелект Європейського Союзу, що встановлює чіткі вимоги щодо контролю та сертифікації ризикованих систем ШІ.

Для подальшого вдосконалення правового регулювання ШІ в Україні важливо враховувати міжнародний досвід, зокрема досвід Європейського Союзу, який у 2024 році ухвалив Акт про штучний інтелект (AI Act). Це дозволить розвивати більш чітке та системне правове поле для застосування ШІ в публічному управлінні та забезпечити баланс між технологічним прогресом і етичними, правовими та соціальними вимогами.

Одним із головних викликів є відсутність комплексного правового регулювання, яке б охоплювало всі аспекти використання ШІ в публічному секторі. Сьогоднішнє законодавство, зокрема в Україні, лише частково стосується цієї сфери і не відповідає темпам розвитку технологій. Залишається невизначеним правовий статус ШІ, а також питання відповідальності за рішення, які він генерує. Це особливо актуально в державному управлінні, де наслідки можуть стосуватись порушення прав і свобод громадян. Використання алгоритмів часто супроводжується відсутністю прозорості (так званий ефект "чорної скриньки") і не дозволяє оцінити, на основі яких даних чи логіки було ухвалено те чи інше рішення.

Важливою проблемою є ймовірність упередженості та дискримінації, адже алгоритми можуть відтворювати стереотипи або неправильно трактувати дані, що призводить до несправедливого надання послуг чи обмеження доступу до ресурсів. Це, зокрема, було продемонстровано на прикладі американської системи прогнозування злочинності PredPol, яка, використовуючи історичні дані, відтворювала расові упередження. Такі ж труднощі виникли у Великій Британії, де автоматизована система соціальних виплат несправедливо відмовила людям з інвалідністю. Крім того, суттєвим є ризик порушення конфіденційності через обробку великих обсягів персональної інформації. У цьому контексті необхідно забезпечити дотримання вимог щодо захисту даних, зокрема згідно з європейськими стандартами, такими як GDPR [4].

На міжнародному рівні вже робляться спроби врегулювання цих питань. Європейський Союз розробив проект Акту про штучний інтелект (AI Act), який класифікує системи ШІ за рівнем ризику і запроваджує суворі вимоги для систем, що використовуються в публічному управлінні. AI Act вимагає сертифікації високоризикових систем та прозорості прийнятих рішень, а також передбачає надання можливості оскарження рішень, прийнятих системами ШІ. Водночас в Україні подібні механізми сертифікації та прозорості відсутні, що створює необхідність в адаптації національного законодавства до міжнародних стандартів. Для цього слід створити національний орган сертифікації, впровадити стандарти аудиту алгоритмів та розробити процедури оскарження рішень, прийнятих ШІ.

Прикладом позитивного впровадження ШІ є система KrattAI в Естонії — національна платформа для комунікації громадян з державними органами за допомогою ШІ, яка діє за принципами прозорості та підзвітності. Це допомагає забезпечити ефективне та чесне використання ШІ в публічному секторі. В Україні аналогічний приклад — цифровий застосунок «Дія», що автоматизує обробку заяв на державні послуги, такі як реєстрація бізнесу чи подання заяв на соціальні виплати. Однак є й недоліки: система створює ризик непрозорості, оскільки громадяни не завжди можуть дізнатися, чому їм відмовили у наданні послуги, або які дані стали підставою для цього рішення [5].

Ще одним прикладом використання ШІ в Україні є ініціатива AI for Kyiv, яка аналізує звернення громадян та вуличний рух, що допомогло оптимізувати роботу світлофорів і зменшити затори. Однак бракує даних про конкретні результати впровадження, що ускладнює оцінку ефективності цієї системи.

Цифрова епоха вимагає нових підходів до регулювання, які забезпечать баланс між ефективністю та захистом прав людини. Необхідно розробити спеціальне законодавство, яке б

охоплювало етичні принципи, аудит алгоритмів, людський контроль над системами ШІ, а також створити механізми громадського та інституційного нагляду за їх використанням. Крім того, важливо підвищувати цифрову компетентність державних службовців і забезпечити правову обізнаність щодо ризиків автоматизованого управління [7].

Для комплексного аналізу даних, зокрема в галузі екології чи демографії, можуть бути застосовані методи лінійної регресії для базового аналізу трендів, часові моделі для довгострокових прогнозів, а ансамблеві методи — для більш складних та комплексних аналізів. Ці методи дозволяють забезпечити точніші та обґрунтовані рішення при використанні ШІ в управлінських процесах.

У Великій Британії виникла суспільна дискусія навколо використання алгоритмів у сфері соціального забезпечення. Система автоматизованої перевірки заяв на виплати виявилась помилковою — вона часто відмовляла в допомозі особам із хронічними захворюваннями або інвалідністю. Через велику кількість скарг уряд був змушений провести аудит і переглянути використання автоматизованих процедур, визнавши необхідність забезпечення людського контролю над рішеннями ШІ.

Знаковим судовим прецедентом у Європі стала справа про систему SyRI в Нідерландах. Вона використовувалась для боротьби з шахрайством у соціальних виплатах і передбачала автоматичну обробку персональних даних різних державних баз. Проте в 2020 році суд у Гаазі визнав, що SyRI порушує право на приватне життя, гарантоване Європейською конвенцією з прав людини, оскільки система була надто непрозорою й не забезпечувала достатніх гарантій правового захисту. Цей випадок став першим, коли європейський суд фактично заборонив використання ШІ в публічному управлінні через порушення прав людини.

Висновки. Отже, ефективне правове регулювання використання штучного інтелекту в публічному управлінні є важливою умовою для забезпечення прозорості, етичності та безпеки цифрових трансформацій у державному секторі. Україна робить важливі кроки у цьому напрямі, зокрема шляхом розробки стратегічних документів, законопроектів та адаптації міжнародного досвіду. Водночас необхідним залишається створення цілісної нормативної бази, яка враховуватиме ризики та виклики цифрової епохи.

В Україні на шляху до впровадження ШІ в публічне управління також є певні обмеження. Бюджети місцевих громад часто є обмеженими, рівень цифрової грамотності населення залишається низьким, а інфраструктура, зокрема, доступ до інтернету, не завжди відповідає вимогам цифрових технологій. Враховуючи ці виклики, одним із шляхів для подолання цих проблем є залучення грантового фінансування для розвитку цифрових інновацій. Крім того, важливо впроваджувати освітні програми для підвищення цифрової грамотності населення та сприяти розвитку інфраструктури через партнерства з приватним сектором. Це дозволить забезпечити рівний доступ до технологій та підвищити ефективність впровадження штучного інтелекту в управлінські процеси на місцевому рівні.

Список використаних джерел:

1. The role of labour resources in the development of food self-sufficiency of territorial communities of the Mykolaiv Oblast / A. Kliuchnyk et al. *Ekonomika APK*. 2024. Vol. 31, no. 6. P. 36–47. DOI: <https://doi.org/10.32317/ekon.apk/6.2024.36> URI: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20218> (дата звернення 20.05.2025).
2. Луцька Г. В. Правове регулювання використання штучного інтелекту в нотаріально-му та цивільному процесах як елемент охорони та захисту прав жителів (мешканців) тимчасово окупованих територій України *Юридична наука*. 2020. № 1(103). С. 447–456. DOI: <https://doi.org/10.32844/2222-5374-2020-103-1.54>. URI: <https://journal-nam.com.ua/index.php/journal/article/view/57> (дата звернення 20.05.2025).
3. Товкун Л. В., Леонович М. Ю. Правове регулювання штучного інтелекту: міжнародний досвід та перспективи впровадження для України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. №. 12. С. 278–282. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-12/62>. URI: http://lsej.org.ua/12_2024/64.pdf. (дата звернення 20.05.2025).
4. Бойко, В. В. (2024). Правове регулювання штучного інтелекту: міжнародний досвід. *Вчені записки ТНУ імені ВІ Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2024. Т. 35 (74), № 2. С. 23-29. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.2/05>. URI: https://pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2024/2_2024/7.pdf (дата звернення 20.05.2025).

5. 3 серпня набув чинності AI Act - перший закон про штучний інтелект в ЄС. International Advisers Association. URL: <https://iaa.international/publication/z-serpnia-nabuv-chinnosti-ai-act-pershii-zakon-pro-shtuchnii-intelekt-v-es> (дата звернення 20.05.2025).
6. Про схвалення Концепції Державної цільової науково-технічної програми з використання технологій штучного інтелекту в пріоритетних галузях економіки на період до 2026 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.04.2024 № 320-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/320-2024-p#Text> (дата звернення 20.05.2025).
7. Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 02.12.2020 № 1556-р : станом на 29 груд. 2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-p#Text> (дата звернення 20.05.2025).
8. Біла книга з регулювання ШІ в Україні: бачення Мінцифри / уклад. Г. Румянцев. Київ : Міністерство цифрової трансформації України, 2023. 30 с. URL: <https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/page/community/docs/Регулювання%20ШІ.pdf> (дата звернення 20.05.2025).
9. Тюря Ю. І. Правове регулювання використання штучного інтелекту на основі європейського підходу. *Juris Europensis Scientia*. 2022. Вип. 2. С. 141-145. DOI: <https://doi.org/10.32837/chern.v0i2.360>. URL: http://jes.nuoua.od.ua/archive/2_2022/28.pdf (дата звернення 20.05.2025).
10. Барбашин С. Штучний інтелект: правове регулювання в Україні та ЄС. *Barbashyn Law Firm*. 2023. URL: <https://barbashyn.law/statii/shtuchnyj-intelekt-pravove-regulyuvannya-v-ukrayini-ta-yes/> (дата звернення 20.05.2025).

References:

1. Kliuchnyk, A., Shyshpanova, N., Prohoniuk, L., Galunets, N., & Sokolik, V. (2024). The role of labour resources in the development of food self-sufficiency of territorial communities of the Mykolaiv Oblast. *Ekonomika APK*, 31(6), 36-47. DOI: <https://doi.org/10.32317/ekon.apk/6.2024.36>. Retrieved from <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/20218>. (accessed 10 May 2025).
2. Lutska, G. V. (2020). Legal regulation of the use of artificial intelligence in notary and civil processes as an element protection and protection of the rights of residents (residents) of the temporarily occupied territories of Ukraine. *Yurydychna nauka*, 1(103), 447–456. DOI: <https://doi.org/10.32844/2222-5374-2020-103-1.54>. Retrieved from <https://doi.org/10.32844/2222-5374-2020-103-1.54>. (accessed 10 May 2025). [In Ukrainian].
3. Tovkun, L. V., Leonovych, M. Y. (2024). Legal regulation of artificial intelligence: international experience and prospects for implementation in Ukraine. *Yuridichnij naukovij elektronij zhurnal*, 12, 278–282. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-12/62>. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/388727725_legal_regulation_of_artificial_intelligence_international_experience_and_prospects_for_implementation_in_ukraine. (accessed 10 May 2025). [In Ukrainian].
4. Boyko, V. V. (2024). Legal regulation of artificial intelligence: international experience. *Vcheni zapiski TNU imeni VI Vernadskogo. Seriya: Publichne upravlinnya ta administruvannya*, 35(74), 23–29. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.2/05>. Retrieved from https://pubadm.vernadskeyjournals.in.ua/journals/2024/2_2024/7.pdf. (accessed 10 May 2025). [In Ukrainian].
5. International Advisers Association (2024). *Z serpnia nabuv chinnosti AI Act - pershij zakon pro shtuchnij intelekt v YeS*. [As of August, the AI Act – the First Law on Artificial Intelligence in the EU – Has Come into Force]. Retrieved from <https://iaa.international/publication/z-serpnia-nabuv-chinnosti-ai-act-pershii-zakon-pro-shtuchnii-intelekt-v-es>. (accessed 15 April 2025). [In Ukrainian].
6. Cabinet of Ministers of Ukraine (2024, April 13). *Pro shvalennya Konceptiyi Derzhavnoyi cilovoyi nauково-tehничnoyi programi z vikoristannya tehnologij shtuchnogo intelektu v prіoritetnih galuzyah ekonomiki na period do 2026 roku* [On approval of the Concept of the State Targeted Scientific and Technical Program for the Use of Artificial Intelligence Technologies in Priority Sectors of the Economy for the Period Until 2026]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/320-2024-%D1%80#Text>. (accessed 15 April 2025). [In Ukrainian].
7. Cabinet of Ministers of Ukraine (2020, December 12). *Pro shvalennya Konceptiyi rozvitku shtuchnogo intelektu v Ukrayini* [On the approval of the Concept for the Development of Artificial Intelligence in Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text>. (accessed 15 April 2025). [In Ukrainian].

8. Rumyantsev, H. (Ed.). (2024). White paper on AI regulation in Ukraine: Vision of the Ministry of Digital Transformation Consultation version. Kyiv: Ministry of Digital Transformation of Ukraine. Retrieved from <https://thedigital.gov.ua/storage/uploads/files/page/community/docs/Регулювання%20ШІ.pdf>. (accessed 10 May 2025). [In Ukrainian].
9. Tyurya, Yu. (2022). Legal regulation of the use of artificial intelligence based on the European approach. *Znannya yevropejskogo prava*, (2), 141–145. DOI: <https://doi.org/10.32837/chern.v0i2.360>. Retrieved from http://www.jes.nuoua.od.ua/archive/2_2022/2_2022.pdf#page=141. (accessed 10 May 2025). [In Ukrainian].
10. Barbashyn S. (2023). Artificial Intelligence: Legal Regulation in Ukraine and the EU. *Barbashyn Law*. Retrieved from <https://barbashyn.law/statti/shtuchnyj-intelekt-pravove-regulyuvannya-v-ukrayini-ta-yes/>. (accessed 10 May 2025). [In Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 10.04.2025

Прийнята до публікації 23.04.2025

Опубліковано онлайн 12.05.2025